

fundet Anledning til at slutte os til Endringsforslaget. Hvad angaar Bemærkningen under Nr. 6 i Betænkningen om Driftslaanet til Landmandsbanken, skal jeg kun bemærke, at Mindretallet dog ikke skjønner, at denne Sag var af en saadan Betydning, at der var Anledning til for dens Skyld at indkalde Rigsdagen, som jo den Gang, den 5te Mai, ikke var samlet. Det forekommer os, at denne Disposition ikke er af en anden og større eller mere vidtrækkende Betydning end mange af de Dispositioner, der træffes af Finantsministeren paa forventet Tillægsbevilling, og vi have derfor heller ikke paa dette Punkt fundet Anledning til at slutte os til Flertallet.

Ordføreren (Holstein): Jeg skal blot bemærke, at jeg, da jeg omtalte Endringsforslagene, ved en Feiltagelse forveglede et af dem med et Endringsforslag under Indenrigsministeriet. Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem siger, en anden provisorisk Foranstaltning, der ligger til Grund for Rægtelsen her, nemlig Opførelsen af Fortet paa Strandmarken, men i Realiteten forandrer det ikke min Betragtning. Det er jo overhovedet Spørgsmaalet om Forstaaelsen paa disse Omraader, som vil være det Afgjørende ved disse Endringsforslag. Jeg har kun villet oplyse denne Feiltagelse, fordi den mulig kunde foranledige Misforstaaelser under den senere Debat, som det er bedre at undgaa.

Spmærk: Det er kun for at henvende et Par ganske korte Bemærkninger til den ærede Finantsminister, at jeg har bedet om Ordet. Jeg kan ganske vist ikke knytte disse Bemærkninger til noget Endringsforslag, men de angaa Lovforslagets § 4, Nr. 4 a, Bygningsafgift af Landbygninger. Jeg tror ikke, at jeg bruger for stærkt Ord, naar jeg siger, at vi vistnok Alle ere enige om, at det ikke er den allerretfærdigste Maade, hvorpaa denne Skat fordeles. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa. Det ligger jo aabenbart for Alle, at naar en saadan Skat opkræves af Landhaandværkere i Henhold til Bygningernes Størrelse eller det Rum, der medgaaer til Haandværksdriften, bliver det ikke en Skat, der rammer den virkelige Skatteevne, men som rammer Erhvervet, idet En kan drive et stort Erhverv uden stort Lokale, medens Andre maa have store Lokaler, skøndt de kun have et ringe Erhverv. Denne Sag ligger langt tilbage i Tiden. Jeg skal kun minde om, at i Sommeren 1879 henvendte en Deputation af Landhaandværkere sig til Finantsministeren om en Forandring af

denne Afgift. Den ærede Minister udtalte sig meget imødekommende overfor Deputationen og lovede, at han skulde tage den Sag under nøie Overveielse. Et Aars Tid efter tillod jeg mig under en Forhandling her i Thinget paany at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa denne Sag, og det Svar, jeg den Gang fik af den ærede Finantsminister, gik ud paa, at han ikke havde tabt den Sag af Syne, og at den stadig var Gjenstand for hans Overveielse, men dels havde den lange Tid, hvori Rigsdagen den Gang var samlet, lagt meget Beslag paa Ministeriets Kræfter, og dels forekom det ham, at jo mere han tænkte paa den Sag, desto mere Overveielse fortjente den. Nu er der imidlertid gaaet 7 Aar, siden Finantsministeren her i Thinget gav det Løfte, at den Sag skulde være Gjenstand for hans Overveielse, og udtalte det Haab, at det Resultat, han kom til, skulde han kunne bringe frem for Thinget. Jeg vil nu gjerne spørge den ærede Finantsminister, om han ikke i de 7 Aar er bleven færdig med sine Overveielser. Dersom det er Tilfældet, vilde det interessere Mange og navnlig de Landhaandværkere, der lide under den omtalte Skattelov, at erfare, hvilket Resultat den agtede Finantsminister er kommen til ved disse Overveielser. Det er kun derfor, jeg har begjært Ordet. Jeg veed, at Mange af disse Haandværkere have i de 7 Aar længtes efter, at denne Sag skulde blive ordnet. Der er flere, der have spurgt: Er Finantsministeren dog ikke endelig bleven færdig med sin Overveielse af denne Sag. Derfor har jeg blot villet benytte denne Leilighed til at rette dette Spørgsmaal til den ærede Finantsminister, og jeg haaber ogsaa, at han vil give et Svar derpaa.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 1, som jo gaar ud paa at forhøje Leieindtægten med de 600 Kr., som ere bortfaldne ved Charlottenlund Strandmarks delvise Benyttelse af Krigsministeriet, skal jeg kun bemærke, at det for mig synes en temmelig ligegyldig Sag, om der paa Finantsministerens Budget findes disse 600 Kr. som en af Krigsministeriet betalt Leie, men ikke desto mindre kan jeg ikke gaa ind paa dette Endringsforslag, da der jo ikke, saa vidt mig bekjendt, er opført en tilsvarende Udgift paa Krigsministeriets Budget. Det Spørgsmaal, hvorvidt en Statsejendom kan overlades af en Minister, under hvem dens Bøsthylse ligger, til en anden Ministers Disposition, er jo iøvrigt et gammelt Spørgsmaal. Gamle Medlem-